

Briselē, 2016. gada 18. maijā
(OR. en)

8939/16

Starpiestāžu lieta:
2015/0284 (COD)

PI 57
CODEC 660
RECH 138
EDUC 140
COMPET 236
SAN 185
AUDIO 59
CULT 40
DIGIT 50

PIEZĪME

Sūtītājs:	prezidentvalsts
Saņēmējs:	Padome
Iepriekš. dok. Nr.:	8621/16
K-jas dok. Nr.:	15302/15+ADD 1+ADD 2
Temats:	Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes Regula par tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamības nodrošināšanu iekšējā tirgū – vispārēja pieeja

I. IEVADS

Komisija 2015. gada 9. decembrī iesniedza Padomei iepriekš minēto priekšlikumu.

Šis priekšlikums ir viena no pirmajām Komisijas ierosmēm digitālās vienotā tirgus stratēģijas ietvaros, un tās mērķis ir radīt digitālā satura un pakalpojumu iekšējo tirgu. Šā priekšlikuma mērķis ir likvidēt pārrobežu pārnesamības šķēršļus, lai lietotāji, kas savā dzīvesvietas dalībvalstī ir tiešsaistes satura abonenti vai ir ieguvuši tiešsaistes saturu, varētu piekļūt tam pašam saturam, pat ja viņi uz laiku uzturas citā dalībvalstī.

Pēc intensīva darba Nīderlandes prezidentūras laikā Pastāvīgo pārstāvju komiteja (I) 2016. gada 13. maijā panāca plašu vienošanos par pēdējo prezidentvalsts kompromisa priekšlikumu, kas izklāstīts šīs piezīmes pielikumā. Tomēr ir vēl divi neatrisināti jautājumi, kas dažām delegācijām nav pieņemami, proti, i) pagaidu uzturēšanās un ii) verifikācijas atkāpe. Šie jautājumi ir izskatīti II daļā.

II. GALVENIE NEATRISINĀTIE JAUTĀJUMI

A. Jēdziena "uzturēšanās dalībvalstī uz laiku" definīcija (2. panta d) punkts)

Ir plaši atzīts, ka skaidrība par to, kas ir domāts ar šo terminu, ir ļoti būtiska regulas piemērošanai.

Lielākajai daļai delegāciju prezidentvalsts kompromisa priekšlikumā iekļautais teksts, to lasot saistībā ar "dzīvesvietas dalībvalsts" definīciju (skatīt tā paša panta c) punktu), sniedz pietiekamu skaidrību un juridisko noteiktību.

Tomēr vairākas delegācijas ir lūgušas šai definīcijai pievienot laika kritēriju, proti, ar jēdzienu "uzturēšanās uz laiku" vajadzētu apzīmēt pagaidu un īsu uzturēšanos. Ierosinātā laika kritērija mērķis ir izvairīties no iespējamās pārāk plašas interpretācijas, ko šīs delegācijas uzskata par līdzvērtīgu pārrobežu piekļuvei.

B. Verifikācijas pienākuma atkāpe (3.B panta 5. un 6. punkts)

Tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem ar regulu paredz pienākumu atļaut šāda satura pārnesamību. Tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem ir arī pienākums verificēt savu abonētu dzīvesvietas dalībvalsti, lai varētu noteikt to, ja tie uz laiku uzturas citā dalībvalstī.

Uzskatot, ka šādas verificācijas pienākums tiek paredzēts, lai aizsargātu tiesību subjektu intereses vai jebkuru citu tiešsaistes satura tiesību subjektu intereses, lielākā daļa delegāciju uzskata, ka regulā vajadzētu būt iekļautam noteikumam, kas tiesību subjektiem ļautu atteikties no verificācijas, lai izvairītos no tā, ka nepamatoti tiek ierobežota tiesību subjektu brīvība atļaut lietot to saturu tā, kā tie vēlas. Ar šādu noteikumu tādējādi ieviestu verificācijas pienākuma atkāpi, ja šāds pienākums nav piemērots attiecīgā satura jomai vai veidam. Prezidentvalsts kompromisa priekšlikums paredz – kaut arī tiesību subjekti var atļaut piekļūt to saturam un to izmantot bez dzīvesvietas dalībvalsts verificācijas, visi citi regulas aspekti joprojām ir piemērojami, abonenta dzīvesvietas dalībvalsti šādā gadījumā nosakot ar tādas vienošanās palīdzību, kas noslēgta starp tiešsaistes pakalpojumu sniedzēju un abonentu. Turklāt ir skaidri noteikts, ka vienošanās starp tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem un tiesību subjektiem nevar ierobežot tiesību subjektu spēju atsaukt savu atļauju, par to saprātīgā termiņā paziņojot iepriekš, lai izvairītos no pakalpojumu sniedzēja darbīdardarbības negodīgas pārtraukšanas.

Tomēr vairākas delegācijas uzskata, ka iespēja vienoties par to, ka verificācija nav vajadzīga, varētu radīt ļaunprātīgu izmantošanu no to pakalpojumu sniedzēju puses, kam ir ievērojama tirgus vara salīdzinājumā ar tiesību subjektu, kam nav tik lielas ietekmes, un tādēļ tās ir lūgušas, lai šis noteikums tiktu piemērots tikai tādām saturam, kas ir pieejams visiem tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem Eiropas Savienībā uz neekskluzīva pamata.

III. NOSLĒGUMS

Pamatojoties uz jaunāko prezidentvalsts kompromisa priekšlikumu, kas iekļauts šīs piezīmes pielikumā, Padome tiek aicināta atrisināt iepriekš minētos neatrisinātos jautājumus un pieņemt vispārēju pieeju par ierosināto regulu.

Prezidentvalsts kompromisa priekšlikums –

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

**par tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsamības nodrošināšanu iekšējā tirgū
(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ¹,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Netraucēta patērētāju piekļuve tiešsaistes satura pakalpojumiem visā Savienībā ir būtiska, lai nodrošinātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību. Iekšējais tirgus aptver teritoriju bez iekšējām robežām, cita starpā paļaujoties uz pakalpojumu un personu brīvu pārvietošanos, tāpēc ir jānodrošina, lai patērētāji varētu izmantot pārnēsamus tiešsaistes satura pakalpojumus, ar kuriem tiek piedāvāta piekļuve tādām saturam kā mūzika, spēles, filmas vai sporta pasākumi ne tikai dzīvesvietas dalībvalstī, bet arī uz laiku uzturoties citās Savienības dalībvalstīs tādiem mērķiem kā atvaļinājums, ceļojums vai komandējums. Tādēļ būtu jālikvidē šķēršļi, kas šādos gadījumos ierobežo piekļuvi šādiem tiešsaistes satura pakalpojumiem un to izmantošanu.

¹ OV C , , lpp.

- (2) Tehnoloģiju attīstība, kuras rezultātā palielinās pārnēsājamo ierīču, piemēram, planšetdatoru un viedtālrunu, skaits, arvien vairāk veicina tiešsaistes satura pakalpojumu izmantošanu, nodrošinot piekļuvi tiem neatkarīgi no patērētāja atrašanās vietas. Strauji aug patērētāju pieprasījums pēc piekļuves saturam un inovatīviem tiešsaistes pakalpojumiem ne tikai to dzīvesvietas dalībvalstī, bet arī tad, ja patērētāji uz laiku uzturas citā Savienības dalībvalstī.
- (3) Patērētāji arvien biežāk slēdz vienošanās ar pakalpojumu sniedzējiem par tiešsaistes satura pakalpojumu sniegšanu. Taču patērētāji, kuri uz laiku uzturas citā Savienības dalībvalstī, bieži vien nevar turpināt piekļūt tiešsaistes satura pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem viņi ir ieguvuši izmantošanas tiesības savā dzīvesvietas dalībvalstī, un tos turpināt izmantot.
- (4) Ir vairāki šķēršļi, kas traucē sniegt šos pakalpojumus patērētājiem, kuri uz laiku uzturas citā dalībvalstī. Noteikti tiešsaistes pakalpojumi ietver tādu saturu kā mūzika, spēles vai filmas, kas ir aizsargāts ar autortiesībām un/vai blakustiesībām saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsamības šķēršļus jo īpaši rada tas, ka ar autortiesībām un/vai blakustiesībām aizsargāta satura, piemēram, audiovizuālo darbu, pārraides bieži vien licencē katrā teritorijā atsevišķi, kā arī tas, ka tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzēji var izvēlēties apkalpot tikai noteiktus tirgus.

- (5) Tas pats attiecas uz cita veida saturu, piemēram, sporta pasākumiem, kurus neaizsargā ar autortiesībām un/vai blakustiesībām saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, bet kuri var būt aizsargāti ar autortiesībām, blakustiesībām vai īpašu regulējumu saskaņā ar valsts tiesību aktiem un kurus arī bieži vien licencē šādu pasākumu organizatori vai piedāvā tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzēji atsevišķās teritorijās. Šāda satura raidorganizāciju veiktas pārraides aizsargātu ar blakustiesībām, kas ir saskaņotas Savienības līmenī. Turklāt šāda satura pārraides bieži vien ietver ar autortiesībām aizsargātus elementus, piemēram, mūziku, sākuma vai beigu videoklipus vai grafiku. Tāpat noteikti šādu pārraižu aspekti saistībā ar sabiedrībai svarīgiem vai sabiedrību interesējošiem notikumiem īsu ziņu reportāžu nolūkā ir saskaņoti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/13/ES ². Visbeidzot – audiovizuālo mediju pakalpojumi Direktīvas 2010/13/ES nozīmē ietver pakalpojumus, kas nodrošina piekļuvi tādām saturam kā sporta pasākumi, ziņas vai aktuālie notikumi.
- (6) Tādēļ tiešsaistes satura pakalpojumus arvien biežāk piedāvā komplektā, kurā ar autortiesībām un/vai blakustiesībām neaizsargāts saturs nav atdalāms no satura, kas ir aizsargāts ar autortiesībām un/vai blakustiesībām, būtiski nesamazinot patērētājam sniegtā pakalpojuma vērtību. Jo īpaši tas attiecas uz maksas saturu, piemēram, sporta vai citiem patērētājus būtiski interesējošiem pasākumiem. Lai nodrošinātu, ka tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzēji piedāvā patērētājiem, ja tie uz laiku uzturas dalībvalstī, kas nav to dzīvesvietas dalībvalsts, pilnīgu piekļuvi saviem tiešsaistes satura pakalpojumiem, šai regulai ir jāaptver arī šāds saturs, ko izmanto tiešsaistes satura pakalpojumos, un tādējādi tā ir jāpiemēro audiovizuālo mediju pakalpojumiem Direktīvas 2010/13/ES nozīmē, kā arī raidorganizāciju pārraidēm kopumā.

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/13/ES (2010. gada 10. marts) par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu, OV L 95, 15.4.2010., 1.–24. lpp.

- (7) Tiesības uz darbiem un citiem aizsargātiem tiesību objektiem cita starpā ir saskaņotas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 96/9/EK ³, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/29/EK ⁴, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/115/EK ⁵ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/24/EK ⁶.
- (8) Tādēļ tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem, kas izmanto darbus vai citus aizsargātus tiesību objektus, piemēram, grāmatas, audiovizuālos darbus, mūzikas ierakstus vai pārraides, ir jābūt tiesībām izmantot šādu saturu attiecīgajās teritorijās.
- (9) Lai tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējs varētu pārraidīt saturu, kas ir aizsargāts ar autortiesībām un blakustiesībām, ir nepieciešama attiecīgo tiesību subjektu, piemēram, autoru, izpildītāju, producentu vai raidorganizāciju, atļauja attiecībā uz saturu, ko plānots iekļaut pārraidē. Tas pats ir spēkā arī tad, ja šāda pārraide notiek ar mērķi ļaut patērētājam veikt lejupielādi, lai izmantotu tiešsaistes satura pakalpojumu.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/9/EK (1996. gada 11. marts) par datubāzu tiesisko aizsardzību, OV L 077, 27.3.1996., 20.–28. lpp.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā, OV L 167, 22.6.2001., 10–19. lpp.

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/115/EK (2006. gada 12. decembris) par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām intelektuālā īpašuma jomā, OV L 376, 27.12.2006., 28.–35. lpp.

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/24/EK (2009. gada 23. aprīlis) par datorprogrammu tiesisko aizsardzību, OV L 111, 5.5.2009., 16.–22. lpp.

- (10) Licences iegūšana attiecīgo tiesību izmantošanai ne vienmēr ir iespējama, jo īpaši tad, ja tiesības uz saturu ir licencētas, pamatojoties uz ekskluzivitāti. Lai nodrošinātu teritoriālo ekskluzivitāti, tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzēji savos licences līgumos ar tiesību subjektiem, tostarp raidorganizācijām vai pasākumu organizatoriem, bieži vien apņemas neļaut saviem abonentiem piekļūt saviem pakalpojumiem un izmantot tos ārpus teritorijas, attiecībā uz kuru pakalpojumu sniedzējam ir licence. Šie pakalpojumu sniedzējiem noteiktie līguma ierobežojumi liek pakalpojumu sniedzējiem veikt pasākumus, piemēram, aizliegt piekļuvi saviem pakalpojumiem no IP adresēm ārpus attiecīgās teritorijas. Tādēļ viens no tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsamības šķēršļiem pastāv līgumos, kas noslēgti starp tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem un to abonentiem, kuri savukārt atspoguļo starp minētajiem pakalpojumu sniedzējiem un tiesību subjektiem noslēgtajos līgumos iekļautos teritoriālo ierobežojumu noteikumus.
- (11) Turklāt apvienotajās lietās C-403/08 un C-429/08, *Football Association Premier League* un citi, EU:C:2011:631, Tiesa atzina, ka noteiktus ierobežojumus attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu nevar pamatot, ņemot vērā mērķi aizsargāt intelektuālā īpašuma tiesības.
- (12) Tādēļ šīs regulas mērķis ir pielāgot saskaņoto tiesisko regulējumu attiecībā uz autortiesībām un blakustiesībām un paredzēt vienotu pieeju attiecībā uz tiešsaistes satura pakalpojumu sniegšanu abonentiem, kas uz laiku uzturas dalībvalstīs, kuras nav to dzīvesvietas dalībvalstis, lai nodrošinātu to, ka iekšējā tirgū vairs nepastāv pašreizējie šķēršļi tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsamībai.
- (12.a) Ņemot vērā to, ka pastāv Savienības instrumenti, kas pieņemti nodokļu jomā, nodokļu joma no šīs regulas darbības jomas ir jāizslēdz. Tādēļ šai regulai nevajadzētu skart jebkādu noteikumu piemērošanu, kuri attiecas uz nodokļiem.

- (13) Tādēļ šī regula būtu jāpiemēro tiešsaistes satura pakalpojumiem, kurus pakalpojumu sniedzējs pēc attiecīgo tiesību iegūšanas no tiesību subjektiem attiecīgajā teritorijā sniedz saviem abonentiem, pamatojoties uz līgumu, jebkādā veidā iekļaujot straumēšanu, lejupielādi vai kādu citu metodi, kas ļauj izmantot minēto saturu. Šīs regulas nolūkos reģistrāciju informācijas saņemšanai attiecībā uz saturu vai vienkāršu apstiprinājumu par HTML sīkdatņu pieņemšanu nevajadzētu uzskatīt par tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanas līgumu.
- (14) Šo regulu nevajadzētu attiecināt uz tiešsaistes pakalpojumu, kurš nav audiovizuālo mediju pakalpojums Direktīvas 2010/13/ES nozīmē un kurā darbi, citi tiesību objekti vai raidorganizāciju pārraides ir izmantotas tikai kā papildinoši elementi. Šādu pakalpojumu vidū ir tīmekļa vietnes, kurās darbi vai citi aizsargāti tiesību objekti izmantoti tikai kā papildinoši elementi, piemēram, grafiskie elementi vai fona mūzika, ja šādu tīmekļa vietņu galvenais mērķis ir, piemēram, preču pārdošana.
- (15) Regula būtu jāpiemēro tikai tiem tiešsaistes satura pakalpojumiem, kuriem abonenti var faktiski piekļūt un kurus tie var izmantot savas dzīvesvietas dalībvalstī neatkarīgi no konkrētas atrašanās vietas, jo nav lietderīgi likt tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem, kuri nepiedāvā pārnesamus pakalpojumus abonenta dzīvesvietas dalībvalstī, darīt to pāri robežām.
- (16) Regula būtu jāpiemēro tiešsaistes satura pakalpojumiem, kuri tiek sniegti par maksu. Šādu pakalpojumu sniedzējiem ir tiesības verificēt savu abonentu dzīvesvietas dalībvalsti. Tiesības izmantot tiešsaistes satura pakalpojumu būtu jāuzskata par iegūtām apmaiņā pret samaksu neatkarīgi no tā, vai šāds maksājums ir veikts tieši tiešsaistes satura pakalpojuma sniedzējam vai citai pusei, piemēram, tāda komplekta piedāvātājam, kurā apvienots telekomunikācijas pakalpojums un tiešsaistes satura pakalpojums, kuru pārvalda cits piedāvātājs. Tādas obligātas nodevas kā apraides licences samaksa nebūtu jāuzskata par samaksu tiešsaistes satura pakalpojuma iegūšanai.

- (17) Bez maksas sniegtu tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzēji parasti neverificē savu abonentu dzīvesvietas dalībvalsti. Šādu tiešsaistes satura pakalpojumu iekļaušana šīs regulas darbības jomā radītu lielas izmaiņas šo pakalpojumu sniegšanas veidā, kā arī nesamērīgas izmaksas. No otras puses, šo pakalpojumu izslēgšana no regulas darbības jomas nozīmētu to, ka šie pakalpojumi nevarētu izmantot priekšrocības, ko sniedz šajā regulā paredzētais juridiskais mehānisms, kurš ļauj tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem piedāvāt savus pakalpojumus pārnēsamā veidā visā Savienībā, pat ja viņi nolemj ieguldīt līdzekļos, kas ļautu veikt to abonentu dzīvesvietas dalībvalsts verifikāciju. Tādēļ bez maksas sniegtu tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem vajadzētu būt iespējai tikt iekļautiem šīs regulas darbības jomā, ja viņi tā nolemj un ar noteikumu, ka viņi izpilda dzīvesvietas dalībvalsts verifikācijas prasības. Ja viņi minēto iespēju izmanto, viņiem vajadzētu būt pienākamam izpildīt šīs regulas noteikumus tādā pašā veidā kā par maksu sniegtu tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem. Turklāt viņiem būtu jāinformē abonenti, attiecīgie autortiesību un blakustiesību subjekti un jebkādu citu ar tiešsaistes satura pakalpojumu saturu saistītu tiesību subjekti par savu lēmumu izmantot minēto iespēju. Šādu informāciju varētu sniegt pakalpojumu sniedzēja tīmekļa vietnē.
- (18) Lai nodrošinātu tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsamību, par maksu sniegtu tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem ir jānosaka prasība nodrošināt saviem abonentiem iespēju izmantot pakalpojumu dalībvalstī, kurā viņi uzturas uz laiku, garantējot viņiem piekļuvi tādām pašām saturam tādā pašā apmērā, ar tādu pašu ierīču skaitu, tikpat daudz lietotājiem un ar tādu pašu funkciju klāstu, kāds tiek piedāvāts to dzīvesvietas dalībvalstī. Šī prasība ir obligāta, tādēļ puses nedrīkst to nepiemērot, piemērot tai atkāpes vai grozīt tās rezultātu. Jebkāda pakalpojumu sniedzēja rīcība, kas var neļaut abonentam piekļūt pakalpojumam vai izmantot to, uz laiku uzturoties kādā dalībvalstī, piemēram, ierobežojumi attiecībā uz pakalpojuma funkcijām vai tā sniegšanas kvalitāti, būtu uzskatāmi par tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsamības nodrošināšanas pienākuma apiešanu un tādējādi būtu pretrunā ar šo regulu.

- (19) Prasība nodrošināt tiešsaistes satura pakalpojumus tādā pašā kvalitātē kā dzīvesvietas dalībvalstī tiem abonentiem, kuri uz laiku uzturas dalībvalstīs, kas nav viņu dzīvesvietas dalībvalsts, varētu radīt lielas izmaksas par maksu sniegtu tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem un galu galā arī abonentiem. Tādēļ nav pieņemami ar šo regulu likt pakalpojuma sniedzējam veikt pasākumus, lai nodrošinātu šādu pakalpojumu sniegšanas kvalitāti, kas ir augstāka par abonenta izvēlēto vietējo tiešsaistes piekļuves kvalitāti, uz laiku uzturoties citā dalībvalstī. Tādos gadījumos pakalpojumu sniedzējs nav atbildīgs par to, ka sniegtā pakalpojuma kvalitāte ir zemāka. Taču, ja pakalpojumu sniedzējs skaidri garantē noteiktu pakalpojuma sniegšanas kvalitāti, abonentiem uz laiku uzturoties citās dalībvalstīs, pakalpojumu sniedzējam šāda garantija ir saistoša. Pakalpojumu sniedzējam saviem abonentiem iepriekš būtu jāsniedz vispārīga informācija par tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanas kvalitāti dalībvalstī, kas nav dzīvesvietas dalībvalsts, jo īpaši informācija par to, ka pakalpojuma sniegšanas kvalitāte var atšķirties no tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanas kvalitātes dzīvesvietas dalībvalstī. Šādu informāciju varētu sniegt pakalpojumu sniedzēja tīmekļa vietnē.
- (20) Lai par maksu sniegtu tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzēji varētu izpildīt pienākumu nodrošināt savu pakalpojumu pārrobežu pārnesamību, neiegūstot attiecīgās tiesības citā dalībvalstī, ir jānosaka, ka tiem pakalpojumu sniedzējiem, kuri likumīgi par maksu sniedz pārnesamus tiešsaistes satura pakalpojumus abonentu dzīvesvietas dalībvalstī, vienmēr ir tiesības sniegt šādus pakalpojumus abonentiem arī tad, kad viņi uz laiku uzturas citā dalībvalstī. Tas būtu jāpanāk, nosakot, ka šīs regulas nolūkā būtu uzskatāms, ka šāda tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšana, piekļuve tam un tā izmantošana notiek abonenta dzīvesvietas dalībvalstī. Tiešsaistes satura pakalpojums ir sniegts likumīgi, ja gan pakalpojums, gan saturs dzīvesvietas dalībvalstī ir sniegti likumīgā veidā. Šī regula un jo īpaši juridiskais mehānisms, ar ko par tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanas, piekļuves un izmantošanas vietu nosaka abonenta dzīvesvietas dalībvalsti, neliedz pakalpojuma sniedzējam piedāvāt savam abonentam, kas uz laiku uzturas citā dalībvalstī, tiešsaistes satura pakalpojumu, ko pakalpojumu sniedzējs likumīgi piedāvā minētajā dalībvalstī.

- (21) Attiecībā uz autortiesībām un blakustiesībām tas nozīmē, ka tādas attiecīgas darbu un citu aizsargātu tiesību objektu reprodukcijas, izziņošanas sabiedrībai un publiskošanas darbības, kā arī iegūšanas vai atkārtotas izmantošanas darbības attiecībā uz datubāzēm, kas ir aizsargātas ar *sui generis* tiesībām, kuras tiek veiktas, kad pakalpojums tiek sniegts abonentiem, kad viņi uz laiku uzturas dalībvalstī, kas nav viņu dzīvesvietas dalībvalsts, būtu uzskatāmas par veiktām abonentu dzīvesvietas dalībvalstī. Tādējādi būtu uzskatāms, ka par maksu sniegtu tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzēji šīs darbības veic, pamatojoties uz attiecīgām atļaujām no attiecīgiem tiesību subjektiem konkrētā šo abonentu dzīvesvietas dalībvalstī. Vienmēr, kad pakalpojumu sniedzēji veic izziņošanas sabiedrībai vai reproducēšanas darbības abonenta dalībvalstī, pamatojoties uz atļauju no attiecīgajiem tiesību subjektiem, abonentam, kurš uz laiku uzturas dalībvalstī, kas nav viņa dzīvesvietas dalībvalsts, būtu jāspēj piekļūt pakalpojumam un izmantot to, un nepieciešamības gadījumā veikt attiecīgas reproducēšanas darbības, piemēram, lejupielādi, kuras viņš būtu tiesīgs veikt savas dzīvesvietas dalībvalstī. Pakalpojumu sniedzēja tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanai abonentam, kurš uz laiku uzturas dalībvalstī, kas nav viņa dzīvesvietas dalībvalsts, un tam, ka šāds abonents izmanto pakalpojumu saskaņā ar šo regulu, nebūtu jārada autortiesību un blakustiesību vai jebkādu citu ar pakalpojuma satura izmantošanu saistītu tiesību pārkāpums.
- (22) Par maksu sniegtu tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem nebūtu jāuzņemas atbildība par tādu līguma noteikumu pārkāpšanu, kas ir pretrunā ar pienākumu nodrošināt saviem abonentiem iespēju izmantot pakalpojumu dalībvalstī, kurā viņi uzturas uz laiku. Tādēļ līgumu noteikumiem, ar kuriem paredz aizliegt vai ierobežot šādu tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsamību, vajadzētu būt neizpildāmiem. Pakalpojumu sniedzējiem un tiesību subjektiem, kas ir saistīti ar tiešsaistes satura pakalpojumu sniegšanu, nevajadzētu būt atļautam apiet šīs regulas piemērošanu, par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumiem starp tiem vai līgumiem starp pakalpojumu sniedzējiem un abonentiem, izvēloties trešās valsts tiesību aktus.

- (22.a) Ar šo regulu definē vairākus jēdzienus, kas vajadzīgi tās piemērošanai, tostarp dzīvesvietas dalībvalsti. Dzīvesvietas dalībvalsts būtu jānosaka, ņemot vērā šīs regulas mērķus un vajadzību nodrošināt tās vienotu piemērošanu Savienībā. Dzīvesvietas dalībvalsts definīcija ietver to, ka abonētājam ir faktiskā un stabila dzīvesvieta dalībvalstī, uz kuru viņa vai viņš regulāri atgriežas. Pakalpojumu sniedzējam, kas dzīvesvietas dalībvalsti ir noteicis saskaņā ar šo regulu, šīs regulas nolūkā vajadzētu varēt pieņemt to, ka verificētā dzīvesvietas dalībvalsts ir abonēta vienīgā dzīvesvietas dalībvalsts. Pakalpojumu sniedzējiem nevajadzētu būt pienākumam verificēt, vai to abonēti ir arī tiešsaistes satura pakalpojuma abonēti citā dalībvalstī.
- (23) Ar šo regulu būtu jāuzliek par pienākumu pakalpojumu sniedzējiem, kas tiešsaistes satura pakalpojumus par maksu sniedz abonētiem, kuri uz laiku uzturas dalībvalstī, kas nav to dzīvesvietas dalībvalsts, izmantot efektīvus līdzekļus, lai verificētu savu abonētu dzīvesvietas dalībvalsti. Tādu līdzekļu izmantošanai vienmēr vajadzētu būt saprātīgai un tie nebūtu jāizmanto vairāk, nekā tas ir nepieciešams, lai sasniegtu mērķi noteikt dzīvesvietas dalībvalsti. Šajā nolūkā pakalpojumu sniedzējiem būtu jāpaļaujas uz šajā regulā uzskaitītajiem verificācijas līdzekļiem. Šā saraksta mērķis ir sniegt juridisko noteiktību attiecībā uz verificācijas līdzekļiem, kas ir jāizmanto pakalpojumu sniedzējiem. Ikvienā gadījumā būtu jāņem vērā konkrētā verificācijas līdzekļa efektivitāte attiecīgajā dalībvalstī un attiecībā uz konkrēto tiešsaistes satura pakalpojuma veidu. Ja dzīvesvietas dalībvalsti līdz pietiekamai noteiktības pakāpei nevar noteikt, izmantojot vienu verificācijas līdzekli, pakalpojumu sniedzējiem būtu jābalstās uz šādu līdzekļu kombināciju. Turklāt ar šo regulu būtu jāatļauj vienošanās starp tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem un tiesību subjektiem par to, kuri konkrētie verificācijas līdzekļi, kas ir vai nav uzskaitīti regulā, būtu jālieto pakalpojumu sniedzējiem. Tam būtu jāsniedz elastība attiecībā uz to, kādus verificācijas līdzekļus izvēlēties. Tādiem līdzekļiem vajadzētu arī būt efektīviem, saprātīgiem un tie nebūtu jāizmanto vairāk, nekā tas ir nepieciešams, lai sasniegtu mērķi noteikt dzīvesvietas dalībvalsti.

Tiešsaistes satura pakalpojuma sniedzēji var prasīt abonentam sniegt nepieciešamo informāciju, lai pietiekami verificētu abonenta dzīvesvietas dalībvalsti. Ja abonents nesniedz minēto informāciju un līdz ar to pakalpojumu sniedzējs nespēj verificēt dzīvesvietas dalībvalsti, kā paredzēts šajā regulā, pakalpojumu sniedzējam saskaņā ar šo regulu nebūtu jānodrošina tiešsaistes satura pakalpojuma pārrobežu pārnesamība šim abonentam.

(23.a) Tomēr autortiesību, blakustiesību vai citu ar tiešsaistes satura pakalpojumu saturu saistītu tiesību subjektiem vajadzētu būt iespējai saskaņā ar šo regulu ļaut piekļūt savam saturam un to izmantot bez dzīvesvietas dalībvalsts verificācijas. Tas var būt īpaši piemērojams tādās jomās kā mūzika un e-grāmatas. Tiesību subjektiem vajadzētu varēt šādus lēmumus brīvi pieņemt, kad tie slēdz vienošanos ar pakalpojumu sniedzējiem. Ar vienošanos starp tiesību subjektiem un pakalpojumu sniedzējiem nevajadzētu ierobežot tiesību subjektu iespēju atsaukt šādu atļauju, par to pakalpojuma sniedzējam paziņojot saprātīgā termiņā. Gadījumos, kad autortiesību, blakustiesību vai citu tiesību subjekti nolemj ļaut, ka to saturam var piekļūt un to izmantot bez dzīvesvietas dalībvalsts verificācijas, visus citus šajā regulā iekļautos aspektus būtu jāturpina piemērot, bet, lai noteiktu abonenta dzīvesvietas dalībvalsti, būtu jāpietiek ar vienošanos starp pakalpojuma sniedzēju un abonentu par tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanu.

(23.b) Verifikācijas līdzekļi var ietvert IP adreses analizēšanu vai periodisku pārbaudi, nevis nepārtrauktu atrašanās vietas kontroli. Tā kā verifikācijas nolūkos svarīga ir nevis precīza atrašanās vieta, bet tas, ka brīdī, kad abonents piekļūst pakalpojumam, viņš uz laiku atrodas citā dalībvalstī, tās veikšanai nebūtu jāievāc un jāapstrādā precīza atrašanās vietas informācija. Tāpat abonenta identifikācija nebūtu nepieciešama tad, ja sniegtā pakalpojuma nodrošināšanai pietiktu ar abonenta autentificēšanu.

- (24) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Attiecīgi šī regula būtu jāinterpretē un jāpiemēro saskaņā ar šīm tiesībām un principiem, jo īpaši tiesībām attiecībā uz privāto un ģimenes dzīvi, tiesībām uz personas datu aizsardzību, vārda brīvību un darījumdarbības brīvību. Jebkādā veidā apstrādājot personas datus saskaņā ar šo regulu, ir jāievēro pamattiesības, tostarp tiesības attiecībā uz privāto un ģimenes dzīvi un tiesības uz personas datu aizsardzību saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantu, un Direktīvām 95/46/EK ⁷ un 2002/58/EK ⁸. Atsauces uz Direktīvām 95/46/EK un 2002/58/EK būtu jāsaprot, kā atsauces uz spēkā esošajiem tiesību aktiem, kā arī uz tiesību aktiem, kas tos aizstās. Jo īpaši, ņemot vērā juridisko pienākumu saskaņā ar šo regulu verificēt dzīvesvietas dalībvalsti, tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem būtu jānodrošina, ka jebkāda personas datu apstrāde saskaņā ar šo regulu ir nepieciešama un samērīga, lai sasniegtu attiecīgo mērķi. Nepieciešamajos tehniskajos un organizatoriskajos pasākumos būtu jāiekļauj pārredzamas informācijas sniegšana abonentiem par metodēm, ko izmanto verificācijā, un tās mērķiem, kā arī piemērotu drošības pasākumu nodrošināšana.
- (25) Šai regulai nebūtu jāietekmē konkurences noteikumu piemērošana un jo īpaši Līguma 101. un 102. pants. Šajā regulā paredzētie noteikumi nebūtu jāizmanto, lai ierobežotu konkurenci tādā veidā, kas ir pretrunā ar Līgumu.

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti, OV L 281, 23.11.1995., 31.–50. lpp.

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.), kas grozīta ar Direktīvām 2006/24/EK un 2009/136/EK, dēvēta par "e-privātuma direktīvu".

- (25.a) Šī regula neietekmē Direktīvas 2014/26/ES ⁹ piemērošanu un jo īpaši šīs direktīvas III sadaļu. Šajā regulā paredzētie noteikumi saskan ar mērķi atvieglot likumīgu piekļuvi saturam, kas ir aizsargāts ar autortiesībām un blakustiesībām, kā arī ar to saistītajiem pakalpojumiem.
- (26) Līgumi, ar kuriem tiek licencēts saturs, parasti tiek noslēgti uz salīdzinoši ilgu laiku. Tādējādi, kā arī lai nodrošinātu, ka visi Savienībā dzīvojošie patērētāji var izmantot tiešsaistes satura pakalpojumu pārnesamības funkciju ar vienādiem nosacījumiem attiecībā uz laiku un bez nepamatotas kavēšanās, šī regula būtu jāpiemēro arī līgumiem, kas noslēgti, un tiesībām, kas iegūtas pirms tās piemērošanas sākuma datuma, ja tās attiecas uz tāda tiešsaistes satura pakalpojuma pārrobežu pārnesamību, kas ir sniegts pēc šī datuma. Tas ir nepieciešams arī tādēļ, lai garantētu vienlīdzīgus konkurences apstākļus par maksu sniegtu tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem, kuri darbojas iekšējā tirgū, paredzot tiem pakalpojumu sniedzējiem, kuri noslēguši līgumus ar tiesību subjektiem uz ilgu laiku, iespēju piedāvāt saviem abonentiem pārrobežu pārnesamību neatkarīgi no pakalpojumu sniedzēja iespējas pārskatīt šādus līgumus. Turklāt ar šo noteikumu būtu jānodrošina, ka tad, kad pakalpojumu sniedzēji veic savu pakalpojumu pārrobežu pārnesamībai nepieciešamos pasākumus, tie var piedāvāt šādu pārnesamību attiecībā uz savu tiešsaistes saturu kopumā. Visbeidzot tam būtu arī jāļauj tiesību subjektiem nepārskatīt jau noslēgtos licences līgumus, lai nodrošinātu iespēju pakalpojumu sniedzējiem piedāvāt pakalpojumu pārrobežu pārnesamību.

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/26/ES (2014. gada 26. februāris) par autortiesību un blakustiesību kolektīvo pārvaldījumu un muzikālo darbu tiesību izmantošanai tiešsaistē daudzteritoriālo licencēšanu iekšējā tirgū, OV L 84, 20.3.2014., 72.–98. lpp.

- (27) Līdz ar to regula būs piemērojama atsevišķiem līgumiem un tiesībām, kas iegūtas pirms tās piemērošanas sākuma datuma, tālab ir lietderīgi nodrošināt saprātīgu periodu no šīs regulas spēkā stāšanās datuma līdz tās piemērošanas sākuma datumam, kurā tiesību subjekti un par maksu sniegtu tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzēji varētu veikt nepieciešamos pasākumus, lai pielāgotos jaunajai situācijai, un kurā pakalpojumu sniedzēji varētu grozīt savu pakalpojumu izmantošanas noteikumus. Izmaiņas to tiešsaistes satura pakalpojumu izmantošanas noteikumos, kurus piedāvā kompleksi, kombinējot elektronisko sakaru pakalpojumu un tiešsaistes satura pakalpojumu, kas ir veiktas vienīgi, lai izpildītu šajā regulā noteiktās prasības, nerada abonentiem nekādas tiesības saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponē tiesisko regulējumu attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem, lauzt līgumus, kas saistīti ar šādu elektronisko sakaru pakalpojumu sniegšanu.
- (28) Lai sasniegtu mērķi nodrošināt tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsamību Savienībā, ir lietderīgi pieņemt regulu, kas ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs. Tas ir svarīgi, lai garantētu vienotu pārrobežu pārnēsamības noteikumu piemērošanu visās dalībvalstīs un to stāšanos spēkā vienā laikā attiecībā uz visiem tiešsaistes satura pakalpojumiem. Tikai ar regulu var nodrošināt tādu juridiskās noteiktības līmeni, kas ir nepieciešams, lai ļautu patērētājiem pilnībā gūt labumu no pārrobežu pārnēsamības visā Savienībā.

(29) Tā kā šīs regulas mērķi, proti, tiesiskā regulējuma pieņemšanu, lai nodrošinātu tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamību Savienībā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un tādējādi rīcības mēroga vai iedarbības dēļ šos mērķus labāk var sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir nepieciešami tās mērķa sasniegšanai. Tādējādi šī regula būtiski neietekmē tiesību licencēšanas kārtību un neuzliek par pienākumu tiesību subjektiem un par maksu sniegtu tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem pārskatīt līgumus. Turklāt saskaņā ar regulu pakalpojumu sniedzējiem nav jāveic pasākumi, lai nodrošinātu tiešsaistes satura pakalpojumu sniegšanas kvalitāti ārpus abonenta dzīvesvietas dalībvalsts. Visbeidzot, šī regula neattiecas uz pakalpojumu sniedzējiem, kuri piedāvā bezmaksas tiešsaistes satura pakalpojumus un kuri neizmanto iespēju, kas ļauj izmantot savu pakalpojumu pārrobežu pārnesamību. Tādēļ tā nerada nesamērīgas izmaksas,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Mērķis un darbības joma

1. Ar šo regulu tiek ieviesta vienota pieeja Savienībā tam, lai nodrošinātu, ka abonenti, kas savā dzīvesvietas dalībvalstī abonē pārnesamus tiešsaistes satura pakalpojumus, var piekļūt šiem pakalpojumiem un tos izmantot, uz laiku uzturoties citā dalībvalstī.
2. Šo regulu nepiemēro nodokļu jomai.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) "abonents" ir jebkurš patērētājs, kurš, pamatojoties uz tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanas līgumu, var piekļūt minētajam pakalpojumam un izmantot to savas dzīvesvietas dalībvalstī;
- b) "patērētājs" ir jebkura fiziska persona, kas līgumos, uz ko attiecas šī regula, rīkojas nolūkos, kas nav saistīti ar tās arodu, uzņēmējdarbību, amatu vai profesiju;
- c) "dzīvesvietas dalībvalsts" ir dalībvalsts, kas noteikta, pamatojoties uz 3.b pantu, kurā atrodas abonenta faktiskā un stabila dzīvesvieta, kurā viņš atgriežas regulāri;
- d) "uzturēšanās dalībvalstī uz laiku" ir abonenta uzturēšanās uz ierobežotu laiku dalībvalstī, kas nav šīs personas dzīvesvietas dalībvalsts;

- e) "tiešsaistes satura pakalpojums" ir pakalpojums saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. un 57. pantu, ko pakalpojumu sniedzējs likumīgi sniedz abonentam tā dzīvesvietas dalībvalstī saskaņā ar vienošanos, tiešsaistē un pārnesamā veidā, un kas ir:
- i) audiovizuālo mediju pakalpojums Direktīvas 2010/13/ES nozīmē vai
 - ii) pakalpojums, kura galvenā funkcija ir nodrošināt piekļuvi darbiem, citiem aizsargātiem tiesību objektiem vai raidorganizāciju pārraidēm un to izmantošanu pastāvīgi vai pēc pieprasījuma;
- f) "pārnesams" nozīmē, ka abonenti var faktiski piekļūt tiešsaistes satura pakalpojumam un izmantot to dzīvesvietas dalībvalstī bez ierobežojumiem attiecībā uz noteiktu atrašanās vietu.

3. pants

Pienākums nodrošināt tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamību

1. Par maksu sniegta tiešsaistes satura pakalpojuma sniedzējs abonentam, kurš uz laiku uzturas citā dalībvalstī, nodrošina piekļuvi tiešsaistes satura pakalpojumam un tā izmantošanu.
2. Šā panta 1. punktā minētais pienākums neattiecas uz tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanas kvalitātes prasībām, kas pakalpojumu sniedzējam jāievēro, sniedzot pakalpojumu dzīvesvietas dalībvalstī, ja vien pakalpojuma sniedzējs nav nepārprotami uzņēmies darīt citādi.
3. Pakalpojuma sniedzējs abonentu par tiešsaistes satura pakalpojuma, ko sniedz saskaņā ar šā panta 1. punktu, sniegšanas kvalitāti informē pirms minētā pakalpojuma sniegšanas. Informāciju sniedz, izmantojot līdzekļus, kas ir piemēroti un samērīgi.

3.a pants

Iespēja nodrošināt tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamību saskaņā ar šo regulu

1. Bez maksas sniegta tiešsaistes satura pakalpojuma sniedzējs var nolemt saviem abonentiem, kas uz laiku uzturas dalībvalstī, nodrošināt iespēju piekļūt tiešsaistes satura pakalpojumiem un tos izmantot saskaņā ar šo regulu, ar nosacījumu, ka pakalpojuma sniedzējs verificē abonenta dzīvesvietas dalībvalsti saskaņā ar 3.b pantu.
2. Pakalpojuma sniedzējs abonentus, attiecīgos autortiesību un blakustiesību subjektus un jebkādu citu ar tiešsaistes satura pakalpojuma saturu saistītu tiesību subjektus par savu lēmumu sniegt tiešsaistes satura pakalpojumu saskaņā ar šā panta 1. punktu informē pirms minētā pakalpojuma sniegšanas. Informāciju sniedz, izmantojot līdzekļus, kas ir piemēroti un samērīgi.
3. Ja pakalpojuma sniedzējs nolemj sniegt tiešsaistes satura pakalpojumu saskaņā ar šā panta 1. punktu, minētajam pakalpojumam sniedzējam piemēro šo regulu.

3.b pants

Dzīvesvietas dalībvalsts verifikācija

1. Par maksu sniegta tiešsaistes satura pakalpojuma sniedzējs izmanto efektīvus līdzekļus, lai verificētu savu abonentu dzīvesvietas dalībvalsti. Šie līdzekļi ir pamatoti un ietver tikai nepieciešamo mērķa sasniegšanai.

2. Lai izpildītu šā panta 1. punktā izklāstīto pienākumu, pakalpojumu sniedzējs balstās uz šādiem verificācijas līdzekļiem:

- a) abonenta sniegta deklarācija par savu dzīvesvietas dalībvalsti;
- b) personas apliecība vai jebkurš cits derīgs dokuments, kas apliecina abonenta dzīvesvietas dalībvalsti;
- c) rēķina adrese vai abonenta pasta adrese;
- d) bankas rekvizīti, piemēram, abonenta bankas konts, vietējā kredītkarte vai debetkarte;
- e) dekodera vai līdzīgas ierīces, kuru izmanto pakalpojumu sniegšanai abonentam, uzstādīšanas vieta;
- f) fakts, ka abonentam dalībvalstī ir līgums par interneta vai telefona pieslēgumu;
- g) fakts, ka abonents maksā licences maksu par citiem dalībvalstī sniegtiem pakalpojumiem, piemēram, sabiedrisko apraidi;
- h) interneta protokola (IP) adreses analizēšana vai periodiska pārbaude, lai identificētu dalībvalsti, kurā abonents piekļūst tiešsaistes satura pakalpojumam un to izmanto, vai minētās dalībvalsts identificēšana, izmantojot citus ģeogrāfiskās atrašanās vietas noteikšanas līdzekļus;
- i) reģistrācija vietējos vēlētāju sarakstos, ja tie ir publiski pieejami; vai
- j) vietējo nodokļu/galvasnaudas maksājumi, ja tie ir publiski pieejami.

Ja dzīvesvietas dalībvalsti pietiekami nevar noteikt, izmantojot vienu verificācijas līdzekli, pakalpojumu sniedzējs balstās uz šādu līdzekļu kombināciju.

Abonenta deklarāciju par savas dzīvesvietas dalībvalsti izmanto vienīgi kombinācijā ar vienu vai vairākiem citiem verificācijas līdzekļiem.

3. Lai verificētu dzīvesvietas dalībvalsti, pakalpojumu sniedzējs un autortiesību un blakustiesību subjekti vai jebkādu citu ar tiešsaistes satura pakalpojuma saturu saistītu tiesību subjekti var vienoties par konkrētu šā panta 2. punktā minētu līdzekļu vai jebkādu citu līdzekļu izmantošanu saskaņā ar šā panta 1. punktu.
4. Pakalpojumu sniedzējam ir tiesības pieprasīt abonentam sniegt informāciju, kas ir nepieciešama dzīvesvietas dalībvalsts verificēšanai. Ja abonents nesniedz minēto informāciju un līdz ar to pakalpojumu sniedzējs nevar verificēt dzīvesvietas dalībvalsti, kā paredzēts šajā regulā, pakalpojumu sniedzējs saskaņā ar šo regulu nenodrošina šim abonentam iespēju piekļūt tiešsaistes satura pakalpojumam vai to izmantot, kad tas uz laiku uzturas dalībvalstī.
5. Autortiesību un blakustiesību subjekti vai jebkādu citu ar tiešsaistes satura pakalpojuma saturu saistītu tiesību subjekti saskaņā ar šo regulu var atļaut piekļūt savam saturam un to izmantot bez dzīvesvietas dalībvalsts verificēšanas, bet citādi saskaņā ar šo regulu. Šādos gadījumos, lai noteiktu abonenta dzīvesvietas dalībvalsti, pietiek ar vienošanos starp pakalpojumu sniedzēju un abonentu par tiešsaistes satura pakalpojumu sniegšanu.
6. Vienošanās starp pakalpojumu sniedzēju un autortiesību un blakustiesību subjektiem vai jebkādu citu ar tiešsaistes satura pakalpojuma saturu saistītu tiesību subjektiem neierobežo tiesību subjektu iespēju atsaukt šā panta 5. punktā minēto atļauju, par to pakalpojuma sniedzējam paziņojot saprātīgā termiņā.

4. pants

Tiešsaistes satura pakalpojumu sniegšanas, piekļuves un izmantošanas vieta

Uzskata, ka saskaņā ar šo regulu veikta tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšana abonentam, kas uz laiku uzturas dalībvalstī, kā arī minētā abonenta piekļuve šim pakalpojumam un tā izmantošana notiek tikai tā dzīvesvietas dalībvalstī.

5. pants

Līgumu noteikumi

1. Jebkādi pretrunā ar šo regulu esoši noteikumi līgumos, tostarp līgumos starp autortiesību un blakustiesību subjektiem vai jebkādu citu ar piekļuvi tiešsaistes satura pakalpojumu saturam un ar tā izmantošanu saistītu tiesību subjektiem un tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem, kā arī starp šādiem pakalpojumu sniedzējiem un viņu abonentiem, nav izpildāmi.
2. Šīs regulas noteikumus piemēro neatkarīgi no tiesību aktiem, kuri piemērojami līgumiem, kas ir noslēgti starp tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem un autortiesību un blakustiesību subjektiem vai jebkādu citu ar piekļuvi tiešsaistes satura pakalpojumu saturam un ar tā izmantošanu saistītu tiesību subjektiem vai līgumiem starp šādiem pakalpojumu sniedzējiem un viņu abonentiem.

6. pants

Personas datu aizsardzība

Personas datu apstrāde šīs regulas ietvaros notiek saskaņā ar Direktīvām 95/46/EK un 2002/58/EK.

7. pants

Piemērošana esošajiem līgumiem un iegūtajām tiesībām

Šo regulu piemēro arī līgumiem, kas noslēgti, un tiesībām, kas iegūtas pirms tās piemērošanas sākuma datuma, ja tās attiecas uz tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanu, piekļuvi tam un tā izmantošanu saskaņā ar 3. un 3.a pantu pēc minētā datuma.

7.a pants

Izvērtēšana

Trīs gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā un pēc tam ik pēc trim gadiem Komisija novērtē šīs regulas piemērošanu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Minētajā ziņojumā iekļauj novērtējumu par dzīvesvietas dalībvalsts verifikāciju un, vajadzības gadījumā, par nepieciešamību pēc pārskatīšanas. Komisijas ziņojumam attiecīgā gadījumā pievieno tiesību akta priekšlikumu.

8. pants

Nobeiguma noteikumi

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. To piemēro pēc 12 mēnešiem no tās publicēšanas dienas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*